

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/138/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010363
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618010363.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného ml. P. I., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. januára 2020, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 3.7.2019, sp. zn. 5T/62/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného ml. P. I. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves pod č. 1 Pv 336/17/8810-29 zo dňa 25.5.2018 pre skutok, že

dňa 10.7.2017 v čase okolo 15.30 hod. v H., okres N. J. I., na ul. N. S., za domom č. XX pristúpil k poškodenému mal. M. E., nar. XX.XX.XXXX, držiac v ruke drevenú palicu so slovami, aby mu dal peniaze, pričom keď to maloletý odmietol, obvinený sa na neho zahnal s palicou a zasiahol ho po tvári a pri snahe vyhnúť sa úderu narazil hlavou o stenu domu, kde následne obvinený mu z vrecka nohavíc vybral finančnú hotovosť vo výške 2,- €, čím poškodený mal. M. E. utrpel pohmoždenie hlavy a odreniny tváre vpravo s dobou liečenia do 6 dní a poškodenej F. E., nar. X.X.XXXX spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 2,- €,

kvalifikovaný obžalobou ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zhlásil odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil tak, že je toho názoru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák., a že sa ho dopustil práve obžalovaný. Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje samotný poškodený mal. M. E.Q., ktorý obžalovaného označil za osobu, ktorý ho najprv vyzval na vydanie peňazí a následne po tom, čo maloletý odpovedal, že ich nemá, štychol ho s palicou, ktorú držal v ruke po tvári, pričom sa maloletý udrel do steny a následne mu obžalovaný vybral z vrecka peniaze v hodnote 2,- €.

Zo záverov znaleckého posudku znalca v odbore psychológia PhDr. D. N. vyplýva, že maloletý M. E. je ovplyvniteľný okolím, nevie kriticky zvážiť to, čo mu iní povedia. Má sklony ku skresľovaniu, aj zakrývaniu, ale nie k zveličovaniu, vo vyjadreniach je opatrný. Znalkyňa konštatovala, že nemožno

vylúčiť príklon maloletého k subjektívnym výpovediam, ktoré sú kombináciou toho, čo sám zažil a prebratou interpretáciou okolím. Prokurátor poukázal na to, že maloletý M. E. aj s odstupom času od žalovaného skutku zotrval na svojej výpovedi a usvedčil obžalovaného P. I. z fyzického napadnutia a odcudzenia finančnej hotovosti vo výške 2,- €.

Je nepochybné, že matka maloletého F. E. podala trestné oznámenie až dňa 14.7.2017, avšak uvedené odôvodnila tým, že chcela obžalovanému odpustiť. S maloletým išla na lekárske ošetrenie dňa 11.7.2017, čomu predchádzal opäť konflikt medzi obžalovaným a maloletým.

Prokurátor ďalej poukázal na závery znaleckého posudku z odboru Zdravotníctva, odvetvie chirurgia MUDr. Y. I., ktorým boli zranenia poškodeného objektivizované, bolo konštatované, že maloletý M. E. utrpel pohmoždenie hlavy a odreninu tváre vpravo, pričom ako mechanizmus vzniku zranení k odrenine na pravom líci znalec konštatoval, že odrenina mohla vzniknúť úderom palicou po tvári. Pohmoždenie hlavy mohlo vzniknúť nárazom záhlavia o tvrdý predmet - stenu, a pod. Na hlavnom pojednávaní znalec nepotvrdil, aby odrenina na tvári maloletého mohla vzniknúť úderom ruky, čím reagoval na tvrdenia rodičov obžalovaného, že zranenie maloletému M. E. spôsobila matka F. E. tak, že ho fackala.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku odvolací súd zistil, že v konaní pred okresným súdom došlo k takým porušeniam procesných predpisov, ktoré majú za následok nepresvedčivosť výroku rozsudku.

V daných súvislostiach krajský súd konštatuje, že nestačí, aby okresný súd iba vykonal dôkazy, ale je potrebné ich zodpovedajúcim spôsobom v dostatočnom rozsahu, logicky a presvedčivo aj vyhodnotiť.

Iba takéto zistenia, ku ktorým dospeli orgány činné v trestnom konaní po dokazovaní vykonanom v dostatočnej kvalite, v potrebnom rozsahu a za dodržania všetkých zákonných požiadaviek môžu viesť k správne, spravodlivému a k presvedčivému rozhodnutiu vo veci.

Odvolací súd uvádza, že uplatnenie ustanovenia § 285 písm. a) Tr. por. predpokladá, že z dokazovania vykonaného orgánmi činnými v trestnom konaní i súdu nemožno spoľahlivo (bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že sa vôbec stal skutok uvedený v žalobnom návrhu, ktorý je predmetom rozhodovania na hlavnom pojednávaní, teda, že sa neuskutočnilo to, čo sa v popise skutku - skutkoch uvádza.

Oslobodenie podľa tohto ustanovenia je dôvodné tak v prípade, pokiaľ sa preukáže, že sa skutok nestal, ale i vtedy, ak po úplnom a správne vykonanom dokazovaní a po všestrannom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok, eventuálne skutky naozaj stali.

V uvedených súvislostiach krajský súd konštatuje, že okresný súd síce vykonal rozsiahle dokazovanie a to výsluchom obžalovaného, poškodeného mal. M. E., svedkov F. E., I. I., P. K., X. I., znaleckými posudkami z odboru psychológia, z odvetvia chirurgie, lekáorskými správami, avšak vykonané dôkazy vyhodnotil jednoznačne v prospech obžalovaného.

Je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poškodený utrpel poranenia popísané vo výrokovej časti rozsudku, rovnako bolo preukázané, že obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje výpoveď poškodeného. Zo záverov znaleckého posudku znalca v odbore Psychológia PhDr. D. N. vyplýva, že maloletý M. E. je ovplyvniteľný okolím, nevie kriticky zväžiť to čo mu iní povedia, má sklony ku skresľovaniu, aj zakrývaniu, avšak nie k zveličovaniu, pričom nemožno vylúčiť príklon maloletého k subjektívnym výpovediam, ktoré sú kombináciou toho, čo sám zažil a prebratou interpretáciou okolím. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že maloletý aj s odstupom času od

žalovaného skutku zotrval na svojej výpovedi, ktorou usvedčuje obžalovaného z fyzického napadnutia a odcudzenia finančnej hotovosti.

Nemožno prehliadnuť ani závery znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, z ktorých záverov vyplýva, aké poranenia utrpel poškodený, pričom ako mechanizmus vzniku zranení k odrenine na pravom líci znalec konštatoval, že odrenina mohla vzniknúť úderom palicou po tvári. Pohmoždenie hlavy mohlo vzniknúť nárazom záhlavia o tvrdý predmet - stenu. Znalec však nepotvrdil, aby odrenina na tvári maloletého mohla vzniknúť úderom ruky.

Odvolací súd konštatuje, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov poukázať na zásadu „in dubio pro reo“. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

Pri hodnotení dôkazov je súd povinný postupovať v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Dôkazný postup je potrebné vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por., ktoré upravuje požiadavky kladené na odôvodnenie rozsudku. V zmysle tohto ustanovenia je potrebné vyložiť, ktoré skutočnosti vzal súd pri svojom rozhodnutí za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov (najmä ak si vzájomne odporujú). Z odôvodnenia musí byť tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobným tvrdením obžalovaného, a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posúdil ním zistené skutočnosti podľa príslušných ustanovení trestného zákona v otázke viny a trestu. Niet sporu o tom, že procesné predpisy ponechávajú hodnotenie vykonaných dôkazov na voľnú úvahu súdu prvého stupňa, avšak voľná úvaha nemôže byť absolútna a nesmie byť prejavom ľubovôle, resp. svojvôle. Vykonané dôkazy súd prvého stupňa nesmie hodnotiť jednostranne.

Vzhľadom na vyššie uvedené bude preto úlohou okresného súdu po zrušení veci opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne a prijať zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.